

Sygn. akt IV U 1037/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2014r. w S.

odwołania K. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 sierpnia 2013 r. (Nr (...))

w sprawie K. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. A. przysługuje prawo do emerytury od dnia 28 lipca 2013 roku.

Sygn. akt: IV U 1037/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 sierpnia 2013 r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił K. A. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz nie udowodnił wymaganego 25 letniego okresu ubezpieczenia. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych zaliczył okres zatrudnienia w (...) od 27.01.1992 r. do29.04.1992 r. oraz w F. od 01.12.1994 r. do 30.09.1995 r. (z wyłączeniem okresu przebywania na zwolnieniu lekarskim) tj. 1 rok i 13 dni. Organ rentowy do okresu ubezpieczenia nie zaliczył okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 29.07.1969 r. do 19.06.1974 r., wskazując, że złożone dokumenty w postaci zeznań świadków budzą wątpliwości.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. A. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych powinien mu zaliczyć również okres zatrudnienia w Zakładach (...) Spółka z o.o. od 01.08.1977 r. do 31.10.1991 r., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu

pracy pracował na stanowisku szlifierza. Ponadto ubezpieczony wskazał również, że organ rentowy niezasinienie nie zaliczył mu do okresu ubezpieczenia okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, wskazując, że do zasadniczej szkoły zawodowej chodził przez trzy lata do S. i przez ten czas mieszkał razem z rodzicami i pracował w gospodarstwie rolnym (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania ewentualnie o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **K. A.** w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 16 lipca 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 24 lat, 5 miesięcy i 11 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 24 lata, 2 miesiące, 24 dni, okresy nieskładkowe wynoszą 2 miesiące i 17 dni. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 29 lipca 1969 r. do 19.06.1974 r. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w wymiarze łącznie 1 rok i 13 dni. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładach (...) (następnie Zakłady (...) Spółka z o.o. w S.) w okresie od 1 sierpnia 1977 r. do 31.10.1991 r. (tj. okresu 14 lat i 3 miesięcy).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych i wymaganego okresu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych decyzją z 07 sierpnia 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 07.08.2013 r. k.71 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony dnia 1 sierpnia 1977 r. zawarł z Zakładami (...) O/S. (następnie (...) Sp. z o.o.) umowę o pracę na 14 – dniowy okres próbny, a następnie na czas nieokreślony. Zgodnie z treścią umowy ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku ślusarza narzędziowego (umowa o pracę k.10 akt osobowych). Z dniem 01 kwietnia 1978 r. formalnie powierzono ubezpieczonemu obowiązki szlifierza wałków i otworów w dziale narzędziownia (angaż k.14 akt osobowych) i pracował na stanowisku szlifierza do końca zatrudnienia tj. do 31.10.1991 r. (akta osobowe). Faktycznie od początku zatrudnienia ubezpieczony pracował jako szlifierz na narzędziowni, nigdy nie wykonywał pracy ślusarza, tak jak to wynika z umowy o pracę (zeznania świadków: K. K. k.16v, Z. W. k. 17, zeznania ubezpieczonego k. 17v). W wymienionym zakładzie pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na dziale: narzędziownia na stanowisku szlifierza. Jako szlifierz zajmował się szlifowaniem narzędzi i wyrobów metalowych tj. wałki, tulejki, frezy, otwory, zespoły frezów, narzędzia zaciskające. Szlifowanie odbywało się tarczą ścierną zwykłą, diamentową, korundową. Szlifowane części były wykorzystywane do różnych prac na produkcji drukarek. Ubezpieczony nie wykonywał innych prac poza szlifowaniem wyrobów i narzędzi metalowych (zeznania świadków: K. K. k.16v, Z. W. k. 17, zeznania ubezpieczonego k. 17v).

Ubezpieczony w okresie od 01.09. 1968 r. do 23 czerwca 1971 r. był uczniem (...) Szkoły Zawodowej nr (...) w S. i dnia 23 czerwca 1971r. otrzymał świadectwo ukończenia tej szkoły (świadectwo k. 11 akt organu rentowego). W tym okresie mieszkał razem z rodzicami w miejscowości C. gm. W. i dojeżdżał do szkoły codziennie. Rodzice ubezpieczonego M. i J. małż. A. prowadzili gospodarstwo rolne.

Następnie w okresie od 01.09. 1971 r. do 6 czerwca 1974 r. K. A. był uczniem Technikum Mechanicznego w S. i dnia 6 czerwca 1974 r. uzyskał świadectwo dojrzałości (świadectwo k.12-13 akt organu rentowego). W okresie nauki w Technikum Mechanicznym w S. ubezpieczony mieszkał w internacie, natomiast całe wakacje spędzał w domu rodzinnym pracując w gospodarstwie rolnym rodziców. W wakacje ubezpieczony w gospodarstwie rolnym rodziców pracował od rana do wieczora pomagając przy żniwach, sianokosach, obrządki, wywożeniu obornika, przygotowywaniu pożywienia dla zwierząt. W okresie roku szkolnego ubezpieczony dojeżdżając do zasadniczej szkoły zawodowej do S. pomagał rodzicom w pracach rolniczych, ale jego praca miała charakter dorywczy, natomiast w

okresie nauki w szkole w S. ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym rodziców tylko w wakacje (zeznania świadka J. P. k. 12v-13, zeznania ubezpieczonego k. 17v).

Ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa oraz nie pozostaje w stosunku pracy (okoliczności niesporne, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v -2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. A. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek z dniem (...)r. oraz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do zaliczenia ubezpieczonemu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców do stażu ubezpieczeniowego w wymiarze niezbędnym do uzupełnienia okresu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Ubezpieczonemu do 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych brakuje 6 miesięcy i 19 dni. Z zeznań świadka J. P. (k.12v-13) i z zeznań ubezpieczonego (k.17v) wynika, iż ubezpieczony po skończeniu 16 roku życia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy tj. od rana do wieczora pracował w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie wakacji szkolnych pracując przy sianokosach, żniwach, obrządku, przygotowywaniu pożywienia dla zwierząt, wywożeniu obornika. Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania wymienionych osób, są one

spójne i logiczne. Zaliczając ubezpieczonemu do pracy w gospodarstwie rolnym rodziców okres od 28.07.1969 r. do 31.08.1969 r., następnie okresy od 01.07. do 31.08. w latach 1970, 1971, 1972, 1973 czyli okresy wakacji w każdym roku szkolnym staż ubezpieczeniowy może zostać uzupełniony o 9 miesięcy i 3 dni. Okres niezbędny do uzupełnienia okresu 25 lat okresów nieskładkowych i składkowych ubezpieczonemu wynosi 6 miesięcy i 19 dni, wobec powyższego okres niezbędny do uzupełnienia wymaganego stażu ubezpieczeniowego Sąd uzupełnił pracą w gospodarstwie rolnym rodziców.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało również podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) - (...) Sp. z o.o. w S. (poprzednia nazwa Zakłady (...) w S.) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku szlifierza na narzędziowni przez cały okres zatrudnienia w tym zakładzie tj. od dnia 01.08.1977 r. do 31.10.1991 r.

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania świadków K. K. i Z. W., jak również zeznania ubezpieczonego, bowiem wymienione dowody są spójne, korespondują ze sobą oraz mają oparcie w materiale dowodowym z dokumentów w postaci akt osobowych. Wskazani świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym na narzędziowni. Świadek K. K. rozpoczął pracę w tym zakładzie od 15.07.1977 r., a więc przed ubezpieczonym i zeznał, że jak ubezpieczony przyszedł do pracy na narzędziownię to od razu rozpoczął pracę na stanowisku szlifierza i szlifował metalowe wyroby i narzędzia tj. wałki, tulejki, frezy, narzędzia zaciskające. Podobnie świadek Z. W., który rozpoczął pracę na narzędziowni od 4.11.1977 r., również zeznał, że jak on przyszedł do pracy to ubezpieczony pracował już jako szlifierz. Wobec powyższego Sąd uznał, iż zmiana angażu znajdująca się w aktach osobowych ubezpieczonego, jakoby ubezpieczony rozpoczął wykonywanie pracy na stanowisku szlifierza od 01.04.1978 r. nie znajduje oparcia w faktycznie powierzonych ubezpieczonemu obowiązkach szlifierza od 01.08. 1977 r. i nie uznał tego dokumentu prywatnego za wiarygodny. Podkreślić również należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności, to również fakt, iż zakład pracy nie dopełnił staranności i nie wpisał w umowie o pracę stanowiska pracy, które faktycznie wykonywał ubezpieczony, tylko stanowisko, które ubezpieczony wykonywał w poprzednim zakładzie pracy, jak również nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie powoduje, iż ubezpieczony nie wykonywał pracy w tych warunkach.

Nie ulega wątpliwości Sądowi, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac polegających na szlifowaniu lub ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowaniu mechanicznym i zaliczane są do prac wykonywanych w warunkach szczególnych (wykaz A dział III, poz. 78 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że K. A. przysługuje prawo do emerytury od 28 lipca 2013 r. tj. od dnia, w którym ubezpieczony ukończył 60-ty rok życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.